

Պ Ի Ո Ս Ժ Ե. Պ Ե Պ

Մինչ կը սզանք մահը մեր Երանաշնորհ Ս. Պատրիարք Հօր, յենք կրնար չբաժնել նաեւ այն միւս սուգը, որով համակուած է քրիստոնեայ աշխարհի մեծագոյն մասը, դառնաղէտ կորուստովը երեք ուրիշ հոգեւոր պետերու:

Փետր. 10-ին, առաւօտեան ժամը 5.30-ին, իր յաւիտենական հանգիստը մտած է Հռովմէական Եկեղեցւոյ Պետր՝ Պիոս ԺԱ. Ս. Պապը, մին մեր ժամանակներու մեծագոյն ղէմբերէն: Ծնած 1857-ին Միլանի մօտակայքը, համեստ ընտանիքէ: Քահանայ ձեռնադրուած 1879-ին, եպիսկոպոս՝ 1919-ին եւ կարտինալ՝ 1921-ին: 1922-ին բարձրացած է պապական Աթոռ:

Եղած է սրբակեաց եւ մեծ հոգիի տէր եկեղեցական մը՝ որ իր ամբողջ պաշտօնավարութեան ընթացքին իր պարտականութիւններու մեծագոյնը ըրած է քրիստոնէական բարձր ֆարոյականը տեւական դարձնել ժողովրդային զանգուածներէ ներս. այդ ուղղութեամբ հրատարակած է կոնդակներ, նախաձեռնարկ եղած ընկերային կազմակերպութիւններու:

Լուսամիտ մտաւորական, որ օժանդակ եւ քաջալիք հանդիսացած է մամուլին, եւ փափաքած է որ եկեղեցին հաշտ ընթանայ դարուս յառաջահայեաց ոգիին հետ:

Ներհուն եւ ազատամիտ մարդ՝ որ գիտէր քրիստոնէական հաւատոյ տարածման ի նպաստ գործածել գիտութեան նորագիւտ առաւելութիւնները, եւ գիտուն վարչագէտ՝ որ կրցած է ի վերջոյ ձեռնհասօրէն լուծել բազմակնճիւռ հարց մը որ աւելի քան կէս դար սառնութեան մէջ կը պահէր Վատիկանը պետութեան հետ: Իրմէ ստորագրուած Լատերանի Դաշնագիրը, որ Հռովմի Քահանայապետին կ'ապահովէր աշխարհիկ պետութեան մը բոլոր մենաշնորհները, պիտի մնայ իր ամենէն յիշատակելի գործը: Վերջապէս արի ու անվկանդ հովուապետ՝ որ մեծ հեղինակութեամբ պաշտպանած է քրիստոնէական սկզբունքները ընդդէմ դարուս մոլոր գաղափարներու, եւ այլամերժ քաղաքային ու ընկերային շարժումներու: Իր ամբողջ ազդեցութիւնը ի սպաս դրած է աշխարհի խաղաղութեան, եւ իրաւամբ կոչուած է «Առաքեալ Խաղաղութեան»:

Կը վախճանի «լի աւուրբք», 62 տարեկան հասուն տարիքի մը մէջ: Պատմութեան մէջ իր անունը կը դրուի մօտիկը այն մեծ ղէմբերուն որոնք Դաթոլիկ Եկեղեցւոյ առաջին մեծ հայրապետներէն եղան եւ որոնք կարելիութիւններու առջեւ գիտցան ջրկրկիլ, պատրականելու համար իրենց ժամանակներուն եւ նշանաւոր հանդիսացան իրենց կազմակերպչական եւ այլ կարողութիւններով: Կը սիրէին իր մէջ ընդունիլ վերածննդեան մեծ պապերու լայնամտութիւնը, ոգիի եւ արուեստի արժէքներու հանդէպ համակրալից կեցուածքը, քաղաքական տագնապններու խորունկ հասկացողութիւնը: Եղած է Աւետարանի բարձր հեղինակութիւնը ամրապնդող մեծ մտաւորական: Չէ զլացած իր ծայնը զրկուածներուն ի նպաստ, ձգելով այսկերպ մեծ անուն մը, եւ հետը տանելով զրեթէ՛ ամբողջ աշխարհի անվերապահ հիացումը:

ՍԻՈՆ, իր վշտին մէջ, ցաւակցութեան իր բաժինը կը բերէ Կաթոլիկ եկեղեցիի սուգին:

ԱՄԵՆ. Տ. ՆԻԿՈԼԱՅՈՍ Ե. ԷՎԸՆԿԷԼԻՏԻՍ

ՊԱՏՐԻԱՐԺ ԱՂԵԿՈՒՆԴԻՐԻՍ

Ճառով իմացանք նոյնպէս Աղեքսանդրիոյ Յոյն Օրթոտոքս Պատրիարքին մահը, որ տեղի ունեցած է Մարտ 3-ին՝ Գահիրէի մէջ, ուր գացեր էր Շարթուրուան մը համար: Իր մահը եղած է անակնկալ եւ յանկարծական:

Ծնած է Եանիա (Եպիրոս). եղած է զարգացած կղերական մը, որ բացի իր մայրենի լեզուէն՝ գիտէր ֆրանսերէն, անգլերէն եւ արաբերէն: Պատրիարք ընտրուած էր 1936 Փետրուարին: — Քրիստոնեայ միջեկեղեցական համերաշխութեան փափաքին ջատագովներէն մին եղած է:

Հայ եկեղեցին կը մասնակցի Օրթոտոքս բոլոր եկեղեցիի սուզին:

«Տէր Յիսուս ի լոյս երեսաց իւրոց հանգուսցէ զնա»:

ԱՄԵՆ. Տ. ՄԻՐՈՆ ՔՐԻՍՏԻԱՆ

ՊԱՏՐԻԱՐԺ ՌՈՒՄԸՆԻՈՅ

Մարտ 6-ին գիշերուան ժամը 8-ին Քանի մէջ վախճանած է նաեւ Ռումանիոյ Ամեն. Տ. Միրոն Քրիսթիա Պատրիարքը: Ծնած է 1768-ին. հետեւած է աստուածաբանութեան եւ գրականութեան: 1902-ին մտած հոգեւորական ասպարէզ:

Անցեալ տարի՝ արքայական կարգադրութեամբ՝ կանչուած էր վարչապետութեան պաշտօնին, զոր վարեց այնքան իմաստութեամբ:

Մասնակից ենք Ռումանական Օրթոտոքս եկեղեցիի սուզին:

Ձեռ գիտեր անօրինակ ի՞նչ զուգադիպութեամբ քրիստոնեայ այս չորս պետերը, գրեթէ ամսուան մը ժամանակամիջոցին, կը մեկնին աշխարհէն, անակնկալներով յիջայս ատեններուն:

ՀԱՆԳԻՍ

ՏԻԱՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԳՈՒՇԱԿԵԱՆԻ

Քանի մը շաբաթներ առաջ, իր Սրբազան եղբոր մահէն 34 օրեր վերջ միայն, մեզմէ առ յաւէտ բաժնուեցաւ նաեւ Տիար Յովհ. Գուշակեան, որ երկար ատենէ ի վեր կը գտնուէր հիւանդագին վիճակի մը մէջ:

Յովհաննէս Գուշակեան ծնած է Պարտիզակ, 1865ին: Իր մանկութեան օրերուն կ'աշակերտի Դուրեան Սրբազանի:

Սակայն կարճ լըլլայ իր դպրոցական շրջանը. տնտեսական եւ այլ պարագաներ կը ստիպեն զինք կեանքի ասպարէզ նետուելու:

Պատերազմի դժբախտ օրերուն, ուրիշ հայրենակիցներու հետ, կը տարագրուի Գուշակ,

նիա, ուր կը մնայ մինչեւ Զինադադար:

Պարտիզակ վերադարձին, գիւղին աւերները դարմանելու եւ հոն ազգային կեանք մը ստեղծելու համար, Տիար. Յովհ. Գուշակեան ուրիշներու հետ միասին կը նուիրուի գիւղի վերաշինութեան:

Զինադադարէն ժամանակ մը վերջ, իր սրբազան եղբոր փափաքին համաձայն, ընտանեօք կը փոխադրուի Եգիպտոս:

Եգիպտոսի մէջ կը վայելէր յարգանքն ու սէրը իր հայրենակիցներուն: Բոլոր աւանք որ իր մտերմութիւնը վայելած են, խորապէս կը ցաւին իր մահով:

Միաբանութիւնս կը վշտակի իր սգաւոր այրին, գաւակներուն եւ բոլոր պարագաներուն, հայցելով Ս. Հոգիի մխիթարութիւնը բոլորին:

Տէրը լուսաւորէ հանգուցեալի հոգին, եւ աստէն մնացող իր պարագաներուն, պարգեւէ բարեբաւստիկ եւ երկար կեանք: